

15 Μαρτίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

2. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 413/89).

Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή σε αντίθεση προς πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα — Περιστάσεις της ελλείψεως εκτελεσιμότητας στην κριθείσα περίπτωση.

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 29 — Πότε η παράβασή του συνιστά εκτελεστή παράλειψη υποκείμενη σε αναθεωρητικό έλεγχο. 5

Ο αιτητής προσέβαλε την επιστολή που τον πληροφορούσε ότι το όποιο δικαίωμά του για ατελή εισαγωγή οχήματος ως επαναπατριζόμενου είχε ματαιωθεί, παρόλο που δεν είχε υποβάλει τα πλήρη στοιχεία προς υποστήριξη της σχετικής αίτησής του ούτε και είχε εισαγάγει οποιοδήποτε όχημα. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 15

1. Η κοινοποίηση της 30.3.89 δεν γνωστοποιούσε εκτελεστή απόφαση της διοίκησης· περιοριζόταν στη διαπίστωση των αρχών ότι βάσει των σχετικών διατάξεων της νομοθεσίας ο χρόνος για την ατελή εισαγωγή οχήματος είχε εκπνεύσει. Εκτελεστές είναι μόνο οι πράξεις της διοίκησης οι οποίες είναι αφ' εαυτών καθοριστικές για τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του επηρεαζόμενου. Η κοινοποίηση της 30.3.89 είχε καθαρά πληροφοριακό χαρακτήρα: ούτε πρόσθετε ούτε αφαιρούσε οτιδήποτε στα δικαιώματα του αιτητή. 20

2. Ο ισχυρισμός ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κατ' αντίθεση προς τις πρόνοιες του Άρθρου 29 δεν ευσταθεί.

5 Έστω και αν υποθέταμε ότι το αίτημα της 17.5.1989 σκοπούσε στην έκδοση εκτελεστικής διοικητικής πράξης (που δεν είναι η περίπτωση) ο χρόνος των 30 ημερών θα άρχιζε να μετρά από την ημέρα που οι προϋποθέσεις για την έκδοση απόφασης θα είχαν στοιχειοθετηθεί όπως υποδεικνύεται στην *Ακίνητα Ανθούπολις Λτδ ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1514. Πότε η παράλειψη των αρχών να απαντήσουν μέσα στα χρονικά πλαίσια που προβλέπει το Άρθρο 29 μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής εξετάστηκε σε πολλές αποφάσεις του Δικαστηρίου. Οι αρχές συνοψίζονται στην *Archigos Kommatos Dikeosinis* (1986) 3 C.L.R. 187.

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*
Αναφερόμενες υποθέσεις:

Yiangou v. Republic (1987) 3(A) C.L.R. 27,

20 *Ακίνητα Ανθούπολις Λτδ ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1514,
Archigos Kommatos Dikeosinis v. Republic (1986) 3 C.L.R. 187.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία πληροφόρησαν τον αιτητή ότι η αίτησή του δεν μπορούσε να τύχει εξέτασης λόγω του ότι ο χρόνος που προβλέπεται από το Άρθρο 11(4)(β) του Ν. 58/88 για ατελή εισαγωγή οχήματος είχε εκπνεύσει.

Ε. Βραχίμη, για τον Αιτητή.

35 *Π. Κληρίδης*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ο Κυριάκος Ευσταθίου, ο αιτητής, εργάστηκε για ορισμένη περίοδο στο εξωτερικό, στη Νέα Γουϊνέα. Στις 17.5.88 αποτάθηκε στις τελωνειακές αρχές να τον πληροφορήσουν για τις προϋποθέσεις και τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την ατελή εισαγωγή αυτοκινήτου βάσει του άρθρου 11(4)(β) του Ν. 58/88. Το αίτημα υποβλήθηκε σε έντυπο που προφανώς διαθέτουν οι αρχές σε πρόσωπα που ενδιαφέρονται να διευκρινήσουν τις

προϋποθέσεις για την αδασμολόγητη εισαγωγή οχήματος πριν την εισαγωγή και τελωνισμό του.

Η αίτηση υποβλήθηκε με συνοδευτική επιστολή της δικηγόρου του αιτητή στην οποία αναφέρεται ότι η αίτηση υποβάλλεται με επιφύλαξη και χωρίς επηρεασμό των δικαιωμάτων του αιτητή αναφορικά με προγενέστερη αίτησή του που απέβλεπε στον ίδιο στόχο και που είχε υποβληθεί στις 12.1.87 ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Ν.58/88.

Την επαύριο της υποβολής της αίτησης, στις 18.5.88 οι τελωνειακές αρχές με επιστολή που παραδόθηκε ιδιοχείρως στον αιτητή, του ζήτησαν να προσαγάγει για αξιολόγηση του αιτήματος στοιχεία σχετικά με τις συνθήκες παραμονής του στο εξωτερικό, αποδεικτικά στοιχεία για την καταβολή φόρου εισοδήματος και στοιχεία για άδεια οδηγού. Ο αιτητής παρέλειψε να ανταποκριθεί στην παράκληση των αρχών, γεγονός που τους οδήγησε να του απευθύνουν στις 2.7.88 υπενθύμιση μαζί και προειδοποίηση ότι οποιαδήποτε απάντησή τους στο θέμα “δεν θα συνιστά εφεσιβλητέα διοικητική πράξη εφόσον η αίτησή σας δεν υποβάλλεται για συγκεκριμένο αυτοκίνητο το οποίο έχετε εισάξει μέσα στα χρονικά περιθώρια που προβλέπει η κειμένη νομοθεσία”. Η διευκρίνιση αυτή απηχούσε όπως εύλογα μπορεί να υποτεθεί τις αρχές που διακηρύχθηκαν στην *Yiangou v. Republic* (απόφαση Ολομέλειας) (1987) 3(A) C.L.R. 27, δηλαδή ότι εκτελεστική διοικητική πράξη αναφορικά με αίτημα για την εισαγωγή αυτοκινήτου χωρίς την καταβολή δασμού μπορεί να προκύψει μόνο σε σχέση με αίτηση για τον τελωνισμό συγκεκριμένου οχήματος το οποίο έχει εισαχθεί. Με την ίδια επιστολή (2.7.88) οι τελωνειακές αρχές υπόμνησαν στον αιτητή ότι βάσει των σχετικών διατάξεων της νομοθεσίας το δικαίωμα για την ατελή εισαγωγή οχήματος από πρόσωπα που είχαν εργαστεί στο εξωτερικό για την προβλεπόμενη περίοδο των 10 ετών εκπνέει μετά την παρέλευση ενός έτους από τον επαναπατρισμό τους (Ν.309/87). Ανταποκρινόμενος στην παράκληση ο αιτητής προσήλθε στα γραφεία των τελωνειακών αρχών στις 9.7.88 και προσκόμισε μέρος των στοιχείων που του είχαν ζητηθεί δηλαδή αποδεικτικά στοιχεία για την πληρωμή φόρου εισοδήματος για τα χρόνια 1976-1978. Με νέα επιστολή τους, που του ενεχείρησαν την ίδια μέρα οι αρχές, επανέλαβαν το αίτημα για την προσκόμιση των στοιχείων για την καταβολή φόρου εισοδήματος και για την υπόλοιπη περίοδο της παραμονής του στο εξωτερικό δηλαδή μέχρι το 1986 καθώς και άδεια οδηγού. Ο αιτητής παρέλειψε να συμμορφωθεί. Στις 30.3.1989 οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους στον αιτη-

τή τον πληροφόρησαν ότι το αίτημά του δεν μπορούσε να τύχει
εξετάσης λόγω του ότι ο χρόνος που προβλέπεται από το άρθρο
11(4)(β) του σχετικού νόμου για την ατελή εισαγωγή οχήματος
είχε εν πάση περιπτώσει εκπνεύσει. Αντικείμενο της προσφυγής
5 είναι η απόφαση η οποία περιέχεται σ' αυτή την επιστολή.

Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι αν η από-
φαση η οποία προσβάλλεται συνιστά εκτελεστή απόφαση της δι-
οίκησης, οπότεν παρέχεται ευχέρεια για αναθεώρησή της βάσει
10 του άρθρου 146 του Συντάγματος. Οι καθ' ων η αίτηση υποστή-
ριξαν ότι "η προσβαλλόμενη πράξη στερείται εκτελεστότητας".
Αντίθετα εκ μέρους του αιτητή υποστηρίχθηκε ότι η πράξη μπο-
ρεί να αναθεωρηθεί και ενόψει της παραβίασης των δικαιωμά-
των του αιτητή βάσει του άρθρου 29 του Συντάγματος. Οι καθ'
15 ων η αίτηση ενήργησαν όπως εισηγήθηκε η κα. Βραχίμη κατά πα-
ράβαση των προνοιών του άρθρου 29 με την παράλειψή τους να
αποφασίσουν το αίτημά του μέσα σε 30 μέρες. Η παράλειψή
τους οδήγησε στην παραπλάνηση του αιτητή ως προς τα δικαιώ-
ματά του. Η τελική απόφαση που κοινοποιήθηκε στις 30.3.1989
20 ουσιαστικά του αφαιρούσε το δικαίωμα το οποίο του παρείχαν
οι πρόνοιες του άρθρου 11(4)(β) του Ν. 58/88.

Η κοινοποίηση της 30.3.89 δεν γνωστοποιούσε εκτελεστή από-
φαση της διοίκησης· περιοριζόταν στη διαπίστωση των αρχών ότι
25 βάσει των σχετικών διατάξεων της νομοθεσίας ο χρόνος για την
ατελή εισαγωγή οχήματος είχε εκπνεύσει. Εκτελεστές είναι μόνο οι
πράξεις της διοίκησης οι οποίες είναι εφ' εαυτών καθοριστικές για
τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του επηρεαζόμενου. Η κοινοποί-
ηση της 30.3.89 είχε καθαρά πληροφοριακό χαρακτήρα· ούτε πρό-
30 σθετε ούτε αφαιρούσε οτιδήποτε στα δικαιώματα του αιτητή. Ο
ισχυρισμός ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κατ' αντίθεση προς
τις πρόνοιες του άρθρου 29 δεν ευσταθεί. Στο αίτημά του της
17.5.1989 οι τελωνειακές αρχές απάντησαν την επαύριο καθορίζο-
ντας τα αποδεικτικά στοιχεία που έκρινε αναγκαία και ο αιτητής
35 έπρεπε να προσκομίσει για την προκαταρκτική εξέταση του αιτή-
ματός του. Παρά το γεγονός ότι δεν είχαν υποχρέωση να απευθύ-
νουν υπενθύμιση στον αιτητή για την παράλειψή του να δώσει τα
σχετικά στοιχεία ούτε να του υπομνήσουν τα χρονικά πλαίσια που
έθετε ο νόμος για την ατελή εισαγωγή οχήματος, οι αρχές μερίμνη-
40 σαν και για τα δύο με τη συστημένη επιστολή τους της 2.7.89. Με
την ίδια επιστολή τον πληροφόρησαν ότι η έρευνα στο στάδιο εκεί-
νο δεν απέβλεπε στην έκδοση εκτελεστής πράξης. Δικαιολογημένα
οι αρχές άφησαν το θέμα σε εκκρεμότητα αναμένοντας την προ-
σκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν ζητήσει. Έστω

και αν υποθέταμε ότι το αίτημα της 17.5.1989 σκοπούσε στην έκδοση εκτελεστής διοικητικής πράξης (που δεν είναι η περίπτωση) ο χρόνος των 30 ημερών θα άρχιζε να μετρά από την ημέρα που οι προϋποθέσεις για την έκδοση απόφασης θα είχαν στοιχειοθετηθεί όπως υποδεικνύεται στην **Ακίνητα Ανθούπολις Λτδ ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1514. Πότε η παράλειψη των αρχών να απαντήσουν μέσα στα χρονικά πλαίσια που προβλέπει το άρθρο 29 μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής, εξετάστηκε σε πολλές αποφάσεις του Δικαστηρίου. Οι αρχές συνοψίζονται στην **Archigos Kommatos Dikeosinis v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 187, όπως αναφέρεται στην απόφαση (σελίς 191, γραμμές 5-10):

“(b) For the default to be justiciable under Article 146 the matter on which the authorities are petitioned must be in the domain of public law and further refer to the exercise of executive or administrative competence. If that be the case and there is default to make reply,”

Για τους λόγους που έχουν επεξηγηθεί, το αντικείμενο της προσφυγής δεν μπορεί να αποτελέσει θέμα αναθεώρησης. Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.